Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείων: Valentín Salmerón Sánchez

Έτεροι διάδικοι: Εισαγγελική Αρχή και Dorotea López León

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει το δικαίωμα του θύματος να γίνεται κατανοητό, στο οποίο αναφέρεται η όγδοη αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως-πλαισίου ([1]), να ερμηνευθεί ως θετική υποχρέωση των δημοσίων αρχών που είναι επιφορτισμένες με τη δίωξη και την καταστολή των εγκληματικών πράξεων να δίνουν στο θύμα τη δυνατότητα να εκφράζει την εκτίμησή του, τις σκέψεις του και τη γνώμη του ως προς τα άμεσα αποτελέσματα που μπορεί να έχει για τη ζωή του η επιβολή μέτρων στον θύτη με τον οποίο το θύμα διατηρεί οικογενειακή ή στενή συναισθηματική σχέση;

2) Πρέπει το άρθρο 2 της αποφάσεως-πλαισίου 2001/220/ΔΕΥ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η υποχρέωση των κρατών να αναγνωρίζουν τα δικαιώματα και τα θεμιτά συμφέροντα του θύματος τους επιβάλλει να λαμβάνουν υπόψη τη γνώμη του θύματος όταν οι ποινικές συνέπειες της δίκης δύνανται να επηρεάσουν καίρια και άμεσα την άσκηση του δικαιώματός του για ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητάς του και της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής του;

3) Έχει το άρθρο 2 της αποφάσεως-πλαισίου 2001/220/ΔΕΥ την έννοια ότι οι δημόσιες αρχές δεν μπορούν να αρνηθούν να λάβουν υπόψη τους την ελεύθερη βούληση του θύματος όταν το θύμα αντιτάσσεται στην επιβολή ή στη διατήρηση μέτρου απομακρύνσεως, στην περίπτωση που ο θύτης είναι μέλος της οικογένειάς του και δεν διαπιστώνεται αντικειμενικός κίνδυνος υποτροπής και εφόσον διαπιστώνεται ότι η προσωπικότητα του θύματος είναι ικανοποιητικού κοινωνικού, μορφωτικού και συναισθηματικού επιπέδου, οπότε αποκλείεται η δυνατότητα υποταγής στον θύτη ή, αντιθέτως, πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να εξακολουθήσει να θεωρείται λυσιτελές το μέτρο αυτό, λαμβανομένης υπόψη της ειδικής κατηγορίας των εγκλημάτων αυτών;

4) Πρέπει το άρθρο 8 της αποφάσεως-πλαισίου 2001/220/ΔΕΥ, καθόσον θεσπίζει ότι κάθε κράτος διασφαλίζει επαρκές επίπεδο προστασίας για τα θύματα, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι καθιστά δυνατή τη γενικευμένη και υποχρεωτική επιβολή μέτρων απομακρύνσεως ή απαγορεύσεως κάθε επαφής, ως παρεπομένων ποινών σε όλες τις περιπτώσεις κατά τις οποίες πρόκειται για θύμα ενδοοικογενειακών εγκλημάτων, λαμβανομένης υπόψη της ειδικής κατηγορίας των παραβατικών αυτών πράξεων, ή, αντιθέτως, απαιτεί το άρθρο 8 να πραγματοποιείται εξατομικευμένη στάθμιση των συμφερόντων, βάσει της οποίας να μπορεί να εξακριβώνεται, ανά περίπτωση, το επαρκές επίπεδο προστασίας λαμβανομένων υπόψη των εμπλεκομένων συμφερόντων;

5) Έχει το άρθρο 10 της αποφάσεως-πλαισίου 2001/220/ΔΕΥ την έννοια ότι επιτρέπει να αποκλείεται γενικώς η μεσολάβηση στις ποινικές διαδικασίες σχετικά με ενδοοικογενειακά εγκλήματα ή, αντιθέτως, πρέπει να επιτρέπει τη μεσολάβηση και σε αυτό το είδος διαδικασιών, ώστε να σταθμίζονται κατά περίπτωση τα εμπλεκόμενα συμφέροντα;

([1]) Απόφαση-πλαίσιο 2001/220/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2001, σχετικά με το καθεστώς των θυμάτων σε ποινικές διαδικασίες (ΕΕ L 82, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Ιταλία) στις 4 Ιανουαρίου 2010 — Azienda Agro-Zootecnica Franchini s.a.r.l. και Eolica di Altamura s.r.l. κατά Regione Puglia

(Υπόθεση C-2/10)

(2010/C 63/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Azienda Agro-Zootecnica Franchini s.a.r.l. και Eolica di Altamura s.r.l.

Καθής: Regione Puglia

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι συμβατά με το κοινοτικό δίκαιο και συγκεκριμένα με τις αρχές που απορρέουν από τις οδηγίες 2001/77/ΕΚ ([1]) και 2009/28/ΕΚ ([2]) (σχετικά με τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας) και με τις οδηγίες 1979/409/ΕΚ ([3]) και 1992/43/ΕΚ ([4]) (για την προστασία των άγριων πτηνών και των φυσικών οικοτόπων), το άρθρο 1, παράγραφος 1226, του νόμου 296, της 27ης Δεκεμβρίου 2006, σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 1, της απόφασης του Υπουργού Περιβάλλοντος και Προστασίας του εδάφους και της θάλασσας, της 17ης Οκτωβρίου 2007, και το άρθρο 2, παράγραφος 6, του νόμου 31, της 21ης Οκτωβρίου 2008, της Περιφέρειας της Puglia, καθόσον οι διατάξεις αυτές απαγορεύουν, απολύτως και άνευ εξαιρέσεων, την εγκατάσταση ανεμογεννητριών που δεν προορίζονται για ίδια τελική κατανάλωση στους τόπους κοινοτικού ενδιαφέροντος (ΤΚΕ) και στις ζώνες ειδικής προστασίας (ΖΕΠ) που συνιστούν το οικολογικό δίκτυο «Natura 2000», αντί να απαιτούν τη δέουσα εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων στο πλαίσιο της οποίας αναλύεται ο αντίκτυπος του συγκεκριμένου έργου στον τόπο όπου πρόκειται να γίνει η εγκατάσταση;

([1]) ΕΕ L 283, σ. 33.
([2]) ΕΕ L 140, σ. 16.
([3]) ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 202.
([4]) ΕΕ L 206, σ. 7.